

Risale-i Nur Işığında Son Hadiselere Bakış

Beşeri dalalatten hidayete, zulümattan nura çıkararak, insanların nefislerini tezkiye eden, akıllarına muallim, ruhlarına mürebbi, gönüllerine kandil olan, milyonlarca insanı evliya, asfiya, mürşid ve müceddid makamına çıkararak Kur'an-ı Azimüşşan hakkında binlerce tefsir yazıldı.

Risale-i Nur da Kur'an'ın manevi bir tefsiridir. Ondaki ulvi hakikatler, iman, marifet, ahlak, edep ve irfan sahasında büyük fütihat yapmış, başta Arapça ve İngilizce olmak üzere elliden fazla dile çevrilmiş, hamiyetli ve gayretli insanlar tarafından Avrupa, Amerika, Afrika ve Asya kıtalarına kadar ulaştırılmıştır. Şimdi dünyanın her tarafından gelen ses Bediüzzaman'ın sesidir.

Cenab-ı Hak, lütuf ve kereminin icabı olarak ahir zamanda Peygamber Efendimizin (sav.) büyük bir varisi ve asrın müceddidi olan Bediüzzaman gibi mümtaz bir şahsiyeti insanlığın imdadına gönderdi.

“Ben imanın cereyanındayım, karşımda imansızlık cereyanı var. Başka cereyanlarla alakam yok.”

buyuran Bediüzzaman Hazretleri, altı bin sayfalık bir marifet hazinesi olan Risale-i Nurlarla; bir taraftan iman ve Kur'an hakikatlerini mukni delillerle izah ve ispat ederek gençleri her türlü menfi cereyanlardan, batıl itikatlardan, sefahat ateşinden muhafaza etmiş, diğer taraftan neşrettiği lahikalarla Nur talebelerinin hadiselere, dünya cereyanlarına ve siyasete bakış açılarını ortaya koymuştur.

Sikke-i Tasdik-i Gaybi adlı eserinde şöyle buyurur:

“Sakın dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın, karşınızdaki ittihad etmiş dalâlet fırkalarına karşı sizi perişan etmesin. 'Elhubbu Fillâh, Velbuğzu Fillâh' düstur-u Rahmânî yerine -el'iyâzü billâh- 'Elhubbu fissiyaseti velbuğzu lissiyaseti' düstur-u şeytanî hükmederek, melek gibi bir hakikat kardeşine adavet ve 'el-hannâs' gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve tarafdarlıkla zulmüne rıza gösterip cinayetine mânen şerik eylemesin.”

Üstad Hazretleri; **“Vazifeleri Hakaik-i imaniye ve Kur’aniyeyi neşretmek olan Risale Nur talebeleri”**nin; **“garazkâr, tarafgir, adavetkâr, inatçı ve menfaatperest özellikler”** taşıyan siyasî ve ideolojik cereyanlardan titizlikle kaçınmalarını ikaz etmiştir.

Üstad Hazretleri başka bir eserinde de şöyle buyurur:

“Risale-i Nur şakirdlerinin, mümkün olduğu kadar, siyasete ve idare işine ve hükümetin icraatına karışmamak bir düstur-u esasileridir. Çünkü halisane hizmeti Kur’aniye nur talebelerine her şeye bedel kâfi geliyor’ Ahiretin ve dünyanın saadetine en büyük vesile olan bir hizmet; değil siyasetin, her şeyin fevkindedir. Hiçbir şeye alet edilemez. Risale-i Nur ve şakirdlerinin meşgul oldukları vazife, rûy-i zemindeki bütün muazzam mesailden daha büyüktür. Elimizde nur var siyaset topuzu yok. Yüz elimiz de olsa ancak nura kâfi gelir.”

Buna binaen Üstadımızın; **“siyaseti ve maddi mübarezeyi tam bırakmak ve hiç karışmamak”** prensibini bütün Nur Talebelerinin emir telakki edip hayatlarına tatbik etmeleri ihlas ve sadakatın bir gereği ve vicdani vazifeleridir. Ancak bir Nur Talebesi siyaset yoluyla dine ve vatana hizmet etmeyi istiyorsa, cemaat adına değil, kendi namına siyasete girebilir.

Hayatı boyunca iman ve Kur’an hizmetini herşeyin fevkinde gören, davasından hiçbir taviz vermeyen, akıl almaz zulüm ve işkencelere maruz kaldığı halde, hayatı boyunca daima müsbet hareket metodunu uygulayıp bedduayı bile menfi hareket sayan, kendisine hapisanelerde yer hazırlayıp zulmedenlere bile hakkını helal eden ve talebelerine de sabrı ve müspet hareketi tavsiye eden Bediüzzaman Hazretleri’nin vefatından kısa bir zaman önce, umum Nur Talebelerine vermiş olduğu, kendisinin de hayatı boyunca titizlikle tatbik ettiği en son dersi **‘Müsbet Hareket’** olmuştur. Üstad Hazretleri bu mektubun bir yerinde:

“Benim Nur âhîret kardeşlerim, ehven-üş şerr deyip bazı bîçare yanlışların hatalarına hücum etmesinler. Daima müsbet hareket etsinler. Menfî hareket vazifemiz değil. Çünkü dâhilde hareket menfîce olmaz.”

buyurarak Nur Talebeleri’nin her türlü menfi cereyanlardan şiddetle kaçınmalarını tavsiye etmiştir.

“Hakaik-i imaniye, her şeyden evvel bu zamanda en birinci maksad olmak ve sair şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak ve Risale-i Nur'la onlara hizmet etmek en birinci vazife ve medar-ı merak ve maksud-u bizzât olmak lâzım.”[\[1\]](#)

diyen Bediüzzaman Hazretleri, kendisine yapılan dayanılmaz eza ve cefalara aldırmadan, bütün hayatını iman ve Kur'an hizmetine vakfetmiştir.

Üstad Hazretleri bu hakikati şöyle ifade eder:

“Siyaset-i dünya ile hiç alâkadar değilim; yalnız bütün vaktimi ve hayatımı, hakaik-i imaniye ve Kur'anîyeye hasr ve vakfetmişim.”

Risalelerdeki o ulvi hakikatlerin ve harika düsturların en mühimlerinden birisi de yukarıda da ifade ettiğimiz gibi hükümetin icraatlarına karışmamaktır. ***“Zira hikmet-i hükümeti bilmiyoruz.”***

Bediüzzaman Hazretleri ***“Mesleğim haktır veya daha güzeldir, demeye hakkın var. Yalnız hak benim mesleğimdir, demeye hakkın yoktur.”***

“Meşreplerde ittifak mümkün olmadığı gibi lazım da değildir.” buyurarak, diğer cemaatlere mensup hamiyetli insanların hizmetlerini de hep takdir etmiştir.

Üstadımız'ın en fedakâr talebelerinden biri olan Zübeyir Ağabey, bir sohbetimizde bana Üstad Hazretleri'nin şu sözünü nakletmişti:

“Kim saçının teli kadar İslamiyet'e hizmet ederse, onu kucaklayın ve takdir edin.”

Şunu da ifade edelim ki, bir mümin kardeşinin kusurlarına ve eksiklerine bakarak, ona kin ve adavet besleyen kişi, gerçekten insafsızlık etmiş olur. Hâlbuki insanların birbirini sevmesi için birçok sebep vardır. Evet, her insanın noksan tarafları, zafiyet noktaları ve bazı hoş olmayan hareketleri olabilir. Asıl kemal, insanın kendi kusurları görmesi, onların izalesine çalışması ve kalbindeki kin, nefret ve adavet gibi hisleriyle mücadele edip ıslah etmesi ve yerlerine muhabbet ve uhuvveti yerleştirmesidir. Mümin kardeşlerinin güzel taraflarına bakmamak, onların sadece kusurlarını ve noksan taraflarını görmek şeytanın en büyük bir oyunudur.

“İnsanın hayat-ı içtimaiyesini ifsad eden bir desise-i şeytaniye şudur ki: Bir mü'minin bir tek seyyiesiyle, bütün hasenatını örter. Şeytanın bu desisesini dinleyen insafsızlar, mü'mine adavet ederler. Halbuki Cenab-ı Hak haşirde adalet-i mutlaka ile mizan-ı ekberinde a'mal-i mükellefîni tarttığı zaman, hasenatı seyyiata galibiyeti, mağlubiyeti noktasında hükmeyleyler. (...)”

“Nasıl bir sinek kanadı göz üstüne bırakılsa; bir dağ setreder, göstermez. Öyle de insan garaz damarıyla, sinek kanadı kadar bir seyyie ile dağ gibi hasenatı örter, unuttur; mü'min kardeşine adavet eder, insanların hayat-ı içtimaiyesinde bir fesad âleti olur.”[\[2\]](#)

Bir insana yakışan hareket kardeşinin, dostunun veya akrabasının kusurlarının izalesine çalışmak ve onları kusurlarıyla sevmektir. Bir doktorun hastasına değil, hastalığa düşman olup, onun tedavisine çalışması gibi, insanlar ve özellikle aynı gayeye hizmet eden müminler de birbirlerinin kusurlarının izalesine ve ıslahına çalışmalıdırlar.

“Mü'min, kardeşini sever ve sevmeli. Fakat fenalığı için yalnız acır. Tahakkümle değil, belki lütufla ıslahına çalışır. .”[\[3\]](#)

Hepimiz bir vücudun azalarıyız. Vücudumuzdaki herhangi bir organın rahatsızlanmasıyla bütün vücut rahatsız olduğu gibi, yaşanan bu hadiselerden dolayı da bizler son derece üzüntü duymaktayız. Elbetteki, iktiza-yı beşer olarak kardeşler arasında zaman zaman ihtilaflar ve anlaşmazlıklar olabilir. Nitekim sahabe-i kiram efendilerimizin arasında bile ihtilaflar olmuştur. Bize düşen **aramızdaki ihtilafları yumuşak dille halletmek ve kardeşler arasındaki kırgınlıkları gidermektir. Zira bu Cenab-ı Hakk'ın bir emridir. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulur:**

“Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz.”[\[4\]](#)

Bugün maalesef, yukarıda izah edilen içtimaî kaidelere muhalif olarak Müslümanlar arasında bazı üzücü hadiselerin yaşandığına şahit oluyoruz. Ehl-i iman arasına sokulmaya çalışılan, gıybet, su-i zan ve fitneye sebep olan bu elim hadiseyle şiddetli bir imtihan geçiriyoruz. Bediüzzaman Hazretleri'nin şu ikazlarına kulak verelim:

“İşte ey mü'minler! Ehl-i iman aşiretine karşı tecavüz vaziyetini almış ne kadar aşiret hükmünde düşmanlar olduğunu bilir misiniz? Birbiri içindeki daireler gibi yüz daireden fazla vardır. Her birisine karşı tesanüd ederek, el-ele verip müdafaa vaziyeti almaya mecbur iken; onların hücumunu teshil etmek, onların harîm-i İslâma girmeleri için kapıları açmak hükmünde olan garazkârane tarafgirlik ve adavetkârane inad; hiçbir cihetle ehl-i imana yakışır mı? O düşman daireler ehl-i dalalet ve ilhaddan tut, tâ ehl-i küfrün âlemine, tâ dünyanın ehval ve mesaibine kadar birbiri içinde size karşı zararlı bir vaziyet alan, birbiri arkasında size hiddet ve hırs ile bakan, belki yetmiş nevi düşmanlar var. Ehl-i ilhadın iki taife-i ehl-i hakikatın mâbeynindeki husumetten istifade ederek birinin silâhiyle, itiraziyle ötekini cerhedip, ötekinin delilleriyle berikini çürütüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben memleket ve milletimizin selameti namına elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeğe mükellefsiniz.”

Üstad Hazretleri aşağıdaki harika ifadeleriyle de bütün ehl-i imanı şöyle ikaz etmektedir:

“Malûmdur ki; iki kahraman birbiriyle boğuşurken; bir çocuk, ikisini de dönebilir. Bir mizanda iki dağ birbirine karşı müvazenede bulunsa; bir küçük taş, müvazenelerini bozup onlarla oynayabilir; birini yukarı, birini aşağı indirir. İşte ey ehl-i iman! İhtiraslarınızdan ve husumetkârane tarafgirliklerinizden kuvvetiniz hiçe iner, az bir kuvvetle ezilebilirsiniz.”[\[5\]](#)

Bediüzzaman Hazretleri'nin uhuvvetin ehemmiyetini ifade eden şu harika ifadelerini de nazara vermek istiyorum:

“Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hürmetine ve alâka-i Kur'anîyenizin hakkına ve Nurlar ile yirmi sene zarfında imana hizmetiniz şerefine, çabuk bu dehşetli, zahiren küçücük fakat vaziyetimizin nezaketine binaen pek elîm ve feci' ve bizi mahva çalışan gizli münafıklara büyük bir yardım olan birbirinden küsmekten ve baruta ateş atmak hükmündeki gücenmekten vazgeçiniz ve geçiriniz.”[\[6\]](#)

Dinimiz içtimai nizamın temeli olan uhuvvet ve muhabbet üzerine bina edilmiştir. Hayatın devamı, lezzeti ve huzuru; ancak muhabbet ve uhuvvet ile kaimdir. Bizim

---

yolumuz muhabbet, birlik ve beraberlik yoludur. **“Bizler muhabbet fedaileriyiz husumete vaktimiz yoktur.”** Eđer bir ailede ve bir toplumda uhuvvet ve muhabbet gibi ulvi hisler kaybolursa, orada nifak, kin, ihtilaf ve adavet tohumları yeşerir.

“Hayat, vahdet ve ittihadın neticesidir. İmtizaçkârâne ittihad gittiği vakit, mânevî hayat da gider.”

Bu noktada çok dikkatli olmamız ve Cenab-ı Hakk'ın şu fermanına kulak vermemiz gerekir:

“Ayrıca Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider. Sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.[7]

Dipnotlar:

- [1] Nursî, B.S., Kastamonu Lahikası.
- [2] Nursî, B.S., Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.
- [3] Nursî, B.S., Mektubat.
- [4] Hucurat Suresi, 49/10.
- [5] Nursî, B.S., Mektubat.
- [6] Nursi, On Dördüncü Şua.
- [7] Enfal Suresi, 8/46.